

FORME VESTIMENTARE PENTRU COPII ÎN SEC. AL XIX-LEA

Svetlana CANGAȘ

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: *Secolul al XIX-lea se caracterizează prin începutul industrializării diverselor ramuri. Confecționarea îmbrăcăminteii cu pași înceți dar siguri începe să accelereze prin apariția textilelor produse la războiul industrial de țesut, prin apariția mașinilor de cusut, prin atitudinea față de igiena personală, tehnologiilor noi de prelucrare, care deja la sfârșitul sec. al XIX-lea modifică formele vestimentare voluminoase, pompoase în forme vestimentare mai comode și confortabile. Îmbrăcăminte pentru copii începe să varieze și să se diversifice foarte mult ca aspect exterior și tip vestimentar.*

Cuvinte cheie: *copii, îmbrăcăminte, pantaloni cu corsaj pentru băieței, bluză-palton.*

Deja în sec. al XIX-lea formele vestimentare pentru copii încep să impresioneze prin diversitate. În același timp continuă repetarea formelor vestimentare voluminoase pentru adulți, dar totuși revistele de modă sunt împânzite cu asortări ale îmbrăcăminteii pentru copii cu costumul maturilor, păstrând, pe cât permitea moda și cultura vestimentară din acele timpuri, loc pentru copilărie. Dacă am încerca să reconstituim fațeta formelor vestimentare de atunci am avea câteva caracteristici.

Îmbrăcăminte pentru copii este predestinată purtătorului de o anumită vârstă.

Formele vestimentare pentru copii tind să acopere și cerințele de confort. Începând cu anii '50 ai secolului al XIX-lea începe să se reducă considerabil lungimea rochiilor pentru fete („Familia Bellelli” (1858-1869) de Edgar Degas), în unele ținute vestimentare rochia ajungând până la linia genunchilor („Doamna Charpentier cu copiii Georgette și Paul” (1878) de Pierre-Auguste Renoir). În „Gara Saint-Lazare” (1873) de Eduard Manet, în personajul feminin se lasă cochet să se ivească văzului dantela pantalonilor „Pierrot” pentru fete.

Secolul al XIX-lea este acea perioadă în care este evidentă ajustarea ciclului de viață a unei forme vestimentare. Începând cu produse lejere cu linia taliei ridicată respectând liniile siluetei empire („Familia lui Carol al IV-lea”, (1800-1801) de Francisco Goya) și finalizând cu linia taliei în poziția anatomică și linia umărului extrem de lățită prin forma bufată, foarte voluminoasă a mânecilor până la linia cotului, apărând cu un contrast accentuat al volumului formei majorând linia umărului și mai mult [2-(Nr.1-52)]. Silueta empire a rochiilor pentru femei și fete și descătușarea de forme greoaie deseori exagerate este readusă de francezi, care odată cu acapararea prin război a teritoriului european se impun nu numai prin conducere statală, dar și rafinament al portului vestimentar ce rămâne să domine mult mai mult, până la mijlocul sec. al XIX-lea.

Ciclul de repetare a elementelor componente, liniilor constructiv-decorative, unităților de asamblare era și mai mic, caz în care datorită transformărilor produsul vestimentar tip caftan începând cu 1800 pe perioadă de 20-30 ani se apropie ca formă vestimentară de fracul contemporan. De menționat este faptul că acesta din urmă, ca tip de produs, apare datorită modificării mai recente a caftanului (mijlocul secolului al XVIII-lea). În traducere frac din „Frack”-„Wrack” semnifică așchie. Sau astfel încep să se reducă formele vestimentare masive care împiedicau mișcarea atât a adulților cât și a copiilor. Or, secolul al XIX-lea este perioada de început a accelerației ritmului vieții produselor de îmbrăcăminte favorizând venirea secolului al XX-lea cu vestimentație totalmente de alt caracter.

Aici întâlnim piese vestimentare pentru copii ce prezintă interes atât ca formă vestimentară cât și tip de produs, cum ar fi pantaloni cu corsaj pentru băieței de 4-5 ani sau fustiță cu corsaj pentru copii de 1-2 ani (fig.1), care înlocuiesc corsetul introdus din nou în anii '50 ai secolului al XIX-lea sau bluză-palton [2-(Nr.13, pag. 124)] confecționat din materiale mai subțiri, guler răsfrânt, fața și spatele largi unite de platcă.

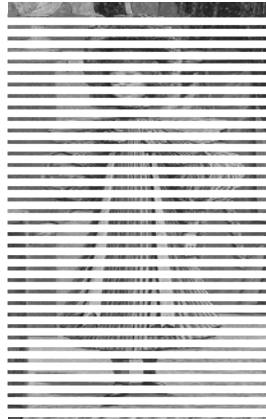
Este frecvent ca în componența unui costum vestimentar să fie îmbrăcate două produse una peste alta cum ar fi două veste sau produse de tip palton și „mantou”, sau palton și „mantele”.

Ocupațiile unui contemporan al secolului al XIX-lea sunt mult mai largi de aceea și produsele de îmbrăcăminte ca destinație sunt mult mai variate. Apare îmbrăcăminte pentru plimbări cu bicicleta, îmbrăcăminte pentru practicarea băilor de apă sau soare (pantaloni de baie pentru băieței de 2-3 ani [2-Nr. 9 pag. 88]), îmbrăcăminte pentru casă și excursii, îmbrăcăminte pentru țarină.

Încă o caracteristică a vestimentației pentru copii ar fi că același interval de timp este dominat de forme vestimentare de diverse tipuri de siluetă cu menținerea volumului forme. Silueta trapez se caracterizează prin rochii cu linia taliei ridicată la nivelul liniei bustului, cu platcă sau fără acestea (fig. 2, a). Silueta X (fig. 2, b) se formează prin accentuarea taliei cu brăie de diferită lățime confecționate din materiale de garnisire. Silueta dreaptă (fig. 2, c) se întâlnește la rochii în stilul marinăresc cu talia coborâtă, care este foarte popular în această perioadă, lansat în vestimentație după unele surse [3] de pictorița Elizabet-Luiz Vije Lebrun. Generalizând am putea menționa că siluetele trapez, clepsidră și dreaptă se realizează în mare parte prin ridicarea sau coborârea liniei taliei indiferent de vârsta copilului.

Figura 1. Lenjerie de corp [2]

a

b

c

Figura 2. Rochii pentru fetițe de silueta a) trapez, b) clepsidră sau X, c) dreaptă [2]

În componentele unui costum pentru băieței indiferent de ținuta de ocazie sau fiecare zi obligatorie este cămașa de zi și pantalonii scurți sau lungi. Forma pantalonilor a variat foarte mult de la silueta îngustă în 1818, către 1825 de formă tubulară și în 1830 din nou îngustați. Deja spre sfârșitul secolului al XIX-lea (fig. 3 a, b, c, d) pantalonii variau în dependență de destinație și ca lungime și ca siluetă. „Caftanul” – la începutul sec. al XIX-lea, vesta și „scurta”- la sfârșitul sec. al XIX-lea, - produse foarte apropiate de sacoul contemporan variază ca lungime și formă a reverului și gulerului, și componente ale detaliilor tipului de produs. Produsul exterior de tip palton la sfârșitul sec. al XIX-lea se purta stratificat cu două pelerine care puteau fi scoase în cazul necesității.

a.

b.

c.

d.

Figura 3. a) și c) costum de ocazie pentru băieței, b) palton pentru băieței de 4-5 ani, d) costum pentru plimbări.

Bibliografie

1. Готтенрот, Ф. *Всеобщая история стиля и моды с древнейших времен*. Москва: ЭКСМО, 2009.
2. *Въстникъ моды -Иллюстрированный журналъ моды, хозяйства и литературы*, переводъ французкаго журнала „MONITEUR DE LA MODE” Nr 1-52, 1894.
3. *Одежда для детей -Немного истории*. Prezentat pe www.sweat-baby.ru